

С. Бинкосъ.

Срѣщаме се съ едно загадочно име на заселище, което на пръвъ погледъ, ако се сжди по суфикса му, е грѣцко. Мѣстното население, обаче, твърди, че това название е турско. Интересно е, че въ тия покрайнини се срѣщатъ имена на заселища съ суфикси — осъ и — асъ. Така села: Бинкосъ, Козосъ-Мѣде, Терзобасъ, Алобасъ и т. н. Колкото за послѣднитѣ може съ положителностъ да се твърди, че крайнитѣ слогове въ имената имъ сочатъ на турската дума абасъ, съставна и въ други номенклатурни названия (напр. на редица заселища край Босфора на малоазийския брѣгъ). Да ли името Бинкосъ визира нѣкое собствено име въ съставъ съ абасъ—всичко това е тъмно. Въ казълъ-агашка околия е имало заселище, което съгласно прѣданието било много голѣмо и старо, нарѣчено Бинъ-Къой. Днесъ това заселище не съществува. Стари бинкосци разправятъ, че селото имъ си води началото отъ заселени тукъ „манафи“, които заварили на това мѣсто „1000 орѣхови дървета“, откъдѣто произлѣзло Бинкосъ, защото хиляда на турски е бинъ, а „орѣхъ“ на манафско нарѣчие значело косъ. Това обяснение е оригинално, но оригиналнитѣ у насъ номенклатурни названия не сж рѣдки. Споредъ други, названието Бинкосъ значи хиляда пашкуля, вѣроятно отъ това че, вмѣсто данѣкъ, било задължено да дава толкова пашкули. Важното е, че тукъ се посочва, като заселенъ отдѣленъ отъ сѣщинскитѣ турци тѣхенъ отломѣкъ „манафи“, отъ диалектичнитѣ особености на които ще сж останали подобни на горнитѣ номенклатурни названия. Да ли сж били тия турци „манафи“ или казълъ-баши или пѣкъ тюкрмени—това бинковци не посочватъ изрично. Говори се още, че на западъ отъ Бинкосъ, на разстояние 3-4 км., има друго по-старо заселище, което изчезнало, и за смѣтка на което се заправило днешното.

Тукашнитѣ турци почнали да се изселватъ слѣдъ освобождението, а днесъ сж останали само 5 кѣщи. Българитѣ въ Бинкосъ се увеличили чрѣзъ прииждане на прѣселенци отъ селата Твърдица, Конари, Хаинито и Козосъ-Мѣде.

На западъ отъ селото е историческата Сатма-Чешмя, дѣто сж изловени останалитѣ живи сливенски възстанници прѣзъ май 1876 г. начело съ Стоилъ-Войвода.